نيمسال اول ٩٨ ـ ٩٩ مدرس: صابر صالح

سوال ١

در این تمرین به شما دو سری زمانی داده میشود و از شما خواسته میشود ماتریس مجاورت متناظر با هرکدام از این دو سری زمانی را با الگوریتم های Granger Causality و PC و FCI و LinGAM بدست آورید. توجه کنید که ملاحظات لازم برای استفاده از برخی از الگوریتم های ذکر شده در سری های زمانی را حتما درنظر بگیرید.

الف

در فایل تمرین فایل مربوط به model01.txt یک سری زمانی است. با توجه به این حداکثر تاخیر در این سری زمانی graphModel01.txt ا میباشد، ماتریس های خود را ext الگوریتم را درنظر بگیرید. ماتریس های خود را Pearson Correlation استفاده نمایید. مقایسه کنید. برای مقایسه میتوانید از معیار

ب

كدام الگوريتم ها در اين مورد خاص از الگوريتم هاي ديگر برتري دارند؟ پاسخ خود را توجيه كنيد.

پ(امتیازی)

برای فایل mode102.txt که به همان روش سری زمانی فایل mode101.txt شبیه سازی شده است، با هر روش دلخواه یک و تنها یک ماتریس مجاورت بدست بیاورید و این ماتریس را در یک فایل tex. ذخیره کرده و به همراه باقی تمرین آپلود کنید.

سوال ۲

در این قسمت قصد داریم تا تعداد گراف جهت دار بدون دور عضو یک کلاس هم ارزی مارکوف (MEC) را بشماریم. در ابتدا نیاز است برخی تعاریف را مرور کنیم. یک گراف زنجیره ای (chain graph) است اگر راس های آن را به گونه ای دسته بندی کنیم که تمام یال های بین راس های بین اعضای هر دسته، مولفه زنجیره (chain component) ، بدون جهت یک مولفه جهت باشند و یال های بین اعضای دو مولفه زنجیره جهت دار باشند. برای مثال گراف کاملا بدون جهت یک مولفه زنجیره دارد که شامل همه ی رئوس گراف می شود و در گراف کاملا جهت دار هر گره یک مولفه ی زنجیر است. گراف اساسی یک گراف جهت دار بدون دور D یک گراف جزئی جهت دار است که اسکلتی مشابه گراف D دارد و یک یال در آن جهت دار است اگر و تنها اگر در تمام گراف های جهت دار هم ارز D جهت یکسانی داشته باشند. بنابراین هر کلاس هم ارزی مارکوف را می توان با یک گراف اساسی بیان کرد. می توان نشان داد که هر مولفه ی زنجیره در گراف اساسی یک گراف بدون جهت و همبند و تری کلاس های هم ارزی هر کدام از مولفه های زنجیره ی گراف اساسی است. پس یک MEC یک برای شمردن اعضای کلاس هم ارزی کافی است راه حلی برای به دست آوردن اندازه ی کلاس هم ارزی کافی است راه حلی برای به دست آوردن اندازه ی کلاس هم ارزی در UCCG های میم ارزی کافی است راه حلی برای به دست آوردن اندازه ی کلاس هم ارزی در UCCG هارئه کنیم:

$$SizeMEC(C) = \prod_{C_{\tau i} \in ChainComp(C)} SizeMEC(C_{\tau i})$$

روش پیشنهادي به صورت بازگشتي عمل مي كند تا به يكي از ۵گراف پايه اي برسد. اندازه ي كلاس هم ارزي يك UCCG با تعداد p راس و n يال براي اين ۵ گراف پايه را مي توان اين گونه مشخص كرد:

$$\circ n = p-1 o SizeMEC(U_p;n) = p$$
 $\circ n = p o SizeMEC(U_p;n) = 2p$
 $\circ n = p(p-1)/2 - 2 o SizeMEC(U_p;n) = (p2-p-4)(p-3)!$
 $\circ n = p(p-1)/2 - 1 o SizeMEC(U_p;n) = 2(p-1)! - (p-2)!$
 $\circ n = p(p-1)/2 o SizeMEC(U_p;n) = p!$
در غیر از شرایط بالا اندازه ی کلاس هم ارزی را می توان به صورت بازگشتی حساب کرد.

$$SizeMEC(U) = \sum_{i=1}^{p} SizeMEC(U^{v_i})$$

 v_i منه دار های متصل به راس یکه در عبارت بالا U^{v_i} گراف است. به این معنی که تمام یال های متصل به راس یک در عبارت بالا U^{v_i} گراف اساسی ریشه دار شده ی گراف است. برای این قسمت نیاز به پیاده سازی تابع SizeMEC به صورت خروجی هستند و جهت از v_i به سمت همسایه ها است. برای این قسمت نیاز به پیاده سازی متناظر با آن را نتیجه است که ماتریس مجاورت یک گراف اساسی را به عنوان ورودی می گیرد و اندازه ی کلاس هم ارزی متناظر با آن را نتیجه می دهد.

```
Algorithm 2: SizeMEC(\mathcal{U})

Input: \mathcal{U}: a UCCG.

Output: the size of Markov equivalence classes represented by \mathcal{U}

1 Let p and n be the numbers of vertices and edges in \mathcal{U};

2 switch n do

3 | case p-1 return p;

4 | case p return 2p;

5 | case p(p-1)/2-2 return (p^2-p-4)(p-3)!;

6 | case p(p-1)/2-1 return 2(p-1)!-(p-2)!;

7 | case p(p-1)/2 return p!;

8 for j \leftarrow 1 to p do

9 | \{\mathcal{U}_1, \dots, \mathcal{U}_{l_j}\} \leftarrow ChainCom(\mathcal{U}, v_j);

10 | s_j \leftarrow \prod_{i=1}^{l_j} SizeMEC(\mathcal{U}_i)

11 return \sum_{i=1}^p s_i
```

Algorithm 1: $ChainCom(\mathcal{U}, v)$

```
Input: \mathcal{U}, a UCCG; v, a vertex of \mathcal{U}.
    Output: v-rooted essential graph of \mathcal{U} and all of its chain components.
 1 Set A = \{v\}, B = \tau \setminus v, \mathcal{G} = \mathcal{U} \text{ and } \mathcal{O} = \emptyset
 \mathbf{2} while B is not empty \mathbf{do}
         Set T = \{w : w \text{ in } B \text{ and adjacent to } A\};
 3
         Orient all edges between A and T as c \to t in \mathcal{G}, where c \in A, t \in T;
 4
 \mathbf{5}
             for each edge y-z in the vertex-induced subgraph \mathcal{G}_T do
 \mathbf{6}
 7
                   if x \to y - z in \mathcal{G} and x and z are not adjacent in \mathcal{G} then
                    Orient y - z to y \to z in \mathcal{G}
 8
 9
         until no more undirected edges in the vertex-induced subgraph \mathcal{G}_T can be
         oriented;
         Set A = T and B = B \setminus T;
10
         Append all isolated undirected graphs in \mathcal{G}_T to \mathcal{O};
12 return \mathcal{G} and \mathcal{O}
```